

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123800624/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Hun lagde Fingrene paa Laasen, stod et Øjeblik, slap saa igen og gik tilbage mod Jørgen og tog hans Haand.

- - Nej, du mener det ikke; du kan ikke mene det. Du er ikke ond. Vær god. Jeg kan ikke taale det. Jeg kan ikke taale det, Jørgen.

Og saa tog hun igen med begge Hænder om hans Hoved. Hun maatte løfte paa Armen; han var jo højere end hun. Begge sine Hænder pressede hun sammen om hans Nakke og klamrede sig fast, saa underlig angst og nervøst, og tvang hans Hoved ned, saa han maatte se paa hende, se ned over den slidte Kjole, der hang saa fattigt om det spinkle Legeme. Saa udpint og sygelig havde han aldrig set hende, og saa gammel. Han fik Lyst til at løfte hende op; saa træt som han var, vilde det gaa som ingen Ting; dotte lille Legeme havde jo ingen Vægt. Og saa drev det med ét taaget forbi ham, at det var hans Skyld, Moderen saa saadan ud.

- - Tal med din Fa'r, Jørgen!

--- Ja, Mo'r.

Han rettede sig anstrængt og fik Øje paa Blichers Noveller, som stod med forgyldt Ryg paa øverste Hylde i Reolen. Og saadan blev han staaende, mens Moderen strøg sin magre Haand idelig og idelig over hans venstre Kind.

- Gør det aldrig mere, Jørgen!

Hun gav ham et langt Kys. Og han følte hendes vaade Kind op mod sin. Og saa gik hun stille og lydløst, som hun var kommet. Døren lukkede sig saa let, som om ingen havde rørt Laasen.

Nu var han ene igen og svimmel af Træthed. Det forekom ham, at Taagen væltede sig ind gennem Vinduerne og fyldte Værelset; der lagde sig en graa Hinde for hans Øjne, og han fik ikke samlet sig, før han igen sad paa Træstolen. Straks han satte sig, faldt han sammen; og han blev siddende uden at røre sig, sløv, med halvaaben Mund. Hans Tanke arbejdede af sig selv, og han lod